

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 1751/23
19.5.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Дамјановић и Александре Лековић, чланова већа, у парници тужиоца противтуженог Републике Србије, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде, МБ 17855140, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Ваљеву, ул.Вука Караџића бр.5, против туженог противтужиоца АА из..., ЈМБГ ..., по тужби тужиоца ради исплате и по противтужби туженог ради утврђења права својине, одлучујући о жалбама тужиоца противтуженог изјављеним против пресуде Основног суда у Ваљеву П 5215/21 од 8.7.2022. године и решења истог суда П 5215/21 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 19.5.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца противтуженог и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Основног суда у Ваљеву П 5215/21 од 21.12.2022. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба тужиоца противтуженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Ваљеву П 5215/21 од 8.7.2022. године, у ставу првом и другом изреке.

ПРЕИНАЧАВА СЕ решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Ваљеву П 5215/21 од 8.7.2022. године, па **СЕ ОБАВЕЗУЈЕ** тужилац противтужени Република Србија, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде да туженом противтужиоцу АА на име трошкова парничног поступка исплати износ од 9.000,00 динара у року од 15 дана по пријему преписа пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца противтуженог за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљевоу П 5215/21 од 21.12.2022. године исправљена је одлука тог суда П 5215/21 од 8.7.2022. године у погледу означавања форме утолико што је у уводу исте додат текст “У ИМЕ НАРОДА” те је констатовано да у изреци и правној поуци уместо речи “решење” треба да стоји реч “пресуда” а да у преосталом делу наведена одлука остаје непромењена.

Против овог решења тужилац противтужени је благовремено изјавио жалбу из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијаног решења од 21.12.2022. године, на основу овлашћења из члана 402 у вези са чл.386 Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је оценио да изјављена жалба није основана. Приликом доношења овог решења првостепени суд није учинио битне повреде одредаба парничног поступка из чл.374 ст.2 тач.1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП-а на које другостепени суд пази по службеној дужности нити се наводима жалбе тужиоца противтуженог доводи у сумњу правилност и законитост решења о исправци, обзиром да жалба изјављена против овог решења уопште нема разлоге који би били предмет оцене другостепеног суда, у смислу чл.402 у вези са чл.386 ст.3 ЗПП-а.

Пресудом Основног суда у Ваљевоу П 5215/21 од 8.7.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца противтуженог којим је тражено да се обавезе тужени противтужилац да на име накнаде за бесправно коришћење 0.32,21 ха пољопривредног земљишта у државној својини у току агроекономске године 2015-2016 исплати тужиоцу противтуженом износ од 36,24 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са припадајућом каматом почев од 30.8.2021. године, као дана подношења тужбе, у року од 8 дана по пријему преписа пресуде. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев па је утврђено да је тужени противтужилац власник 1/1 кат.парцеле ..., површине 0.31.21 ха, по култури њива 4. класе, пољопривредно земљиште, уписана у лист непокретности бр.... КО ..., што је тужилац противтужени дужан признати, трпети и дозволити да тужени противтужилац ово право својине упише у јавним књигама. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац противтужени да туженом противтужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 25.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Против наведене пресуде тужилац противтужени је благовремено изјавио жалбу побијајући исту у целости из свих законом прописаних разлога, како то следи из садржаја жалбе.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку, Апелациони суд у Београду је оценио да жалба тужиоца противтуженог није основана. Побијана пресуда, супротно жалбеним наводима, није захваћена ни битном повредом одредаба парничног поступка из чл.374 ст.2 тач.12 Закона о парничном поступку, јер је њена изрека јасна, не противречи сама себи нити разлозима пресуде, а у образложењу пресуде је дато довољно јасних и непротивречних разлога о битним чињеницама на којима је одлука заснована, тако да побијана пресуда

нема недостатака због којих се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени противтужилац је дана 12.2.2001. године од ББ купио кат.парцелу бр... њива 4. класе површине 0.30.00 ха КО ... за уговорену купопродајну цену од 3.300 ДМ. Тужени противтужилац је истог дана исплатио продавцу износ од 1.000 ДМ на име дела купопродајне цене, док је преостали износ од још 2.300 ДМ исплатио продавцу дана 26.7.2001. године, када је уговор о купопродаји предметне непокретности оверен од стране Општинског суда у Осечини под Ов бр.324/21. Предметну кат. парцелу правни претходник туженог противтужиоца, ББ је добио од Земљорадничке задруге ... 1980. године, као замену за своју парцелу на којој је Задруга изградила пут и од тада се именовани налазио у несметаној државини исте. Катастарска парцела ... је настала променом 43/96 од парцеле ... која се од момента настанка водила у поседовном листу бр... КО ... као друштвена својина Земљорадничке задруге из ..., а променом 15/22 предметна катастарска парцела је уписана у поседовни лист бр... КО ..., као друштвена својина, а као корисник исте је уписана Земљорадничка задруга из ... на основу споразума о деоби Ов бр.1909/2002 од 1.6.2002. године. Према тренутном стању катастра непокретности, кат.парц... је уписана у лист непокретности бр... КО ... као јавна својина РС, на којој је уписани корисник Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Тужени противтужилац се лично у непрекидној мирној државини ове парцеле налазио од 12.2.2001. године до 27.2.2017. године, када је приликом инспекцијског надзора извршеног од стране Републичке пољопривредне инспекције сазнао да је предметна кат.парцела јавна својина. Тужилац је постављеним тужбеним захтевом тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде за бесправно коришћење предметне кат.парцеле у агроекономској 2015/2016 исплати износ од 36,24 евра у динарској противвредности, док је тужени поднетом противтужбом тражио да се утврди да је власник предметне кат.парцеле, а из чињеничних навода противтужбе следи да право својине тражи по основу одржаја.

Полазећи од овако правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, применом члана 28, 30 и 72. Закона о основама својинскоправних односа, закључио да је тужбени захтев тужиоца противтуженог неоснован а да је противтужбени захтев туженог основан, с обзиром да су тужени противтужилац и његов правни претходник били савесни држаоци катастарске парцеле бр. ... КО ... у периоду од преко 20 година, и то почев од 4.7.1996. године, па до 27.2.2017. године када је извршен инспекцијски надзор, а да је правни претходник туженог противтужиоца и пре 4.7.1996. године био у поседу ове парцеле и то од 1980. године, те да су испуњени услови за стицање права својине како ванредним тако и редовним одржајем јер је тужилац предметну кат.парцелу држао по основу пуноважног правног посла-овереног уговора о купопродаји непокретности Ов бр.324/21 од 26.7.2001. године. Приликом доношења одлуке првостепени суд је посебно ценио савесност туженог противтужиоца, као један од услова за стицање права својине путем одржаја, па је оценио да је тужилац савестан држалац предметне кат.парцеле јер је исту држао у уверењу да је његова по основу писменог и овереног уговора о купопродаји, за предметну кат.парцелу је у целости исплатио уговорену купопродајну цену те код чињенице да је његов правни претходник био у несметаој државини исте још од 1980. године, а да тужилац противтужени током поступка није доказао супротно.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право, а за своју одлуку је дао јасне разлоге које као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Цењени су наводи жалбе тужиоца противтуженог којима се указује да тужилац није савесан држалац предметне катастарске парцеле јер у моменту купопродаје продавац од кога је тужени противтужилац купио спорну парцелу није био уписани власник исте већ је спорна парцела у катастарском оперативном билу уписана као друштвена својина Земљорадничке задруге у ... те да се тужилац не може потивати на то да му подаци који су уписани у катстру нису били или нису могли бити познати, али ови наводи нису основани. Наиме, одржај, као основ стицања права својине, у смислу одредбе члана 28. Закона о основама својинскоправних односа, подразумева да власник не врши своје својинско право на ствари коју држалац користи несметано и непрекидно током одређеног и законом прописаног рока, и то у уверењу да је њен власник. Нужни услов за стицање права својине одржајем је савесност државине. Према одредби члана 72. став 2. Закона о основама својинскоправних односа државина је савесна ако држалац не зна или не може знати да ствар коју држи није његова, а савесност државине се претпоставља према одредби из става 3. истог члана. Онај ко тврди супротно мора то и да докаже. У конкретном случају, правни претходник тужиоца је по основу извршене замене са Земљорадничком задругом у ... 1980. године ступио у посед предметне катастарске парцеле и исту је несметано користио све до 12.2.2021. године када је парцелу продао и предао у државину туженом противтужиоцу. Након закљученог купопродајног уговора, предметну катастарску парцелу је наставио да држи и обрађује тужени противтужилац, у уверењу да је њен власник по основу овереног уговора о купопродаји, при чему према околностима случаја није могао знати да непокретност коју држи није његова, а несметани лични посед у трајању од преко 16 година, а преко свог правног претходника и преко 20 године доказује оправданост таквог уверења. Тужилац противтужени, који катастарску парцелу није држао и користио, а спори туженом противтужиоцу право на стицање права својине одржајем, сноси терет доказивања чињенице да је тужени противтужилац несавесни држалац, а суду није пружио доказ да је пре 27.2.2017. године предузео било коју радњу за предају у посед или заштиту државине на спорној парцели. Због тога, по налажењу Апелационог суда, тужени противтужилац није имао разлога да сумња да непокретност коју држи није његова.

Без утицаја на правилност и законитост ожалбене пресуде су и жалбени наводи тужиоца противтуженог којима, позивајући се на одредбу чл.30 ст.1 Закона о основама својинско правних односа, указује да у конкретном случају рок за стицање права својине на основу ванредног одржаја истиче најраније 4.7.2016. године а да 2015/2016 агроекономска година траје од 1.11.2015. до 30.10.2016. године те да је тужени противтужилац у агроекономској 2015/2016 години бесправно користио пољопривредно земљиште у државној својини. Ово због тога што су у конкретном случају били испуњени сви законом прописани услови за стицање права својине не само ванредним већ и редовним одржајем јер из утврђеног чињеничног стања несумњиво произилази да се тужени противтужилац лично налазио у државини спорне непокретности од 12.2.2001. године по основу уговора о купопродаји непокретности који је оверен од стране надлежног суда 27.6.2001. године под Ов бр.324/21, када је за

њега почео да тече рок од 10 година за стицање права својине редовним одржајем, а чију ваљаност тужилац противтужени током првостепеног поступка није оспорио, а из чега даље следи да тужени противтужилац, супротно жалбеним наводима, у агроекономској 2015/2016 години није бесправно користио спорну парцелу.

Приликом одлучивања о главној ствари, овај суд је имао у виду и све остале наводе жалбе, али је код напред наведеног, оценио да нису од утицаја на доношење другачије одлуке па их посебно не образлаже сходно чл.396 ЗПП-а.

Надаље, првостепени суд је обавезао тужиоца противтуженог да туженом противтужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 25.500,00 динара и одлучио као у ставу трећем изреке ожалбене пресуде, са образложењем да досуђени износ обухвата трошкове састава противтужбе од стране адвоката у износу од 9.000,00 динара као и трошкове изгубљених дневница на име приступа на 4 одржана рочишта у износу од по 3.000,00 динара и на 3 неодржана рочишта у износу од по 1.500,00 динара.

Наиме, правилно је и по оцени овог суда, поступио првостепени суд када је туженом противтужиоцу, који је успео у овој парници, признао трошкове за састав противтужбе у досуђеном износу, обзиром да је иста сачињена од стране адвоката. Међутим, по оцени овог суда, туженом противтужиоцу не припадају трошкови на име изгубљених дневница за приступ на одржана и неодржана рочишта, јер тужени противтужилац који на рочиштима није био заступан од стране пуномоћника из реда адвоката, а тражио је трошкове за приступ на рочишта у висини дневнице јер се бави пољопривредом, суду није презентовао ниједан доказ којим би оправдао свој захтев за накнаду трошкова на име изгубљених дневница, па чак ни доказ да има регистровано пољопривредно газдинство. Због тога је одлука о трошковима поступка преиначена и одлучено као у ставу трећем изреке ове пресуде.

Из наведених разлога, применом одредаба чл.401 ст.2 и 3 и чл.390. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу првом, другом и трећем изреке ове пресуде, док је одлука као у ставу четвртом изреке донета применом одредбе члана 165. Закона о парничном поступку, с обзиром да је тужилац противтужени успео у са жалбом у поступку пред другостепеним судом у незнатном делу, и то само у делу одлуке о трошковима поступка, а у погледу ког дела нису настали посебни трошкови.

**Председник већа-судија
Весна Мاستиловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић